

ተራቁ መዘ.

ምስግክ

ትርጉም

1	መዝ 84-10	ሣህል ወርትዕ ተራከባ ጽድቅ ወሰላም ተሰጣጣ ርትዕሰ እምድር ሠረጸት።	ምሕረትና እውነት ተገናኙ ጽድቅና ሰላም ተሰጧው እውነት ከምድር በቀልች
2	መዝ 9-11	ወንግርዎሙ ለእስካብ ምግባር እስም ተዘከረ ዘይትጎሥ ጊዮሙ ወኢረሥዐ አውያቶሙ ለነዳያን።	በእስካብ መካከል አደራረጉን ንገሩ ደግሞቶን የሚመራመር እርሱ አሰባሰብና የድሆችንም ጩኸት አልረሳምና
3	መዝ 66-6	ምድርኒ ትሁብ ፍራሃ ወይባርከነ እግዚአብሔር አምላክነ ወይባርከነ እግዚአብሔር።	ምድር ፍሬዋን ሰጠች እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርከናል እግዚአብሔር ይባርከናል
4	መዝ 77-68	ደብረ ጸዮን ዘአፍቀረ ሐነጸ መቅደሶ በአርያም ወሣረራ ውስተ ምድር ዘለግለም።	የወደደውን የጸዮንን ተራራ መቅደሱን እንደ አርያም ሠራ ለዘላለምም በምድር ውስጥ ምሠረታት
5	መዝ 59-4	ወወሀብኩሙ ትእምርተ ለእለ ይፈርሁከ ከመ ያምሥሎ እምገጸ ቅሥት ወይድጎኑ ፍቅራኒከ።	ከቀስት ፊት ያመልጡ ዘንድ ለሚፈሩሁ ምልክትን ሰጠሃቸው ወዳጆችህ እንዲድኑ
6	መዝ 67-28	ወእጽንዖ እግዚአ ለዝንቱ ዘሠራዕከ ለነ ውስተ ጸርሕከ ዘኢየሩሳሌም ለከ ያመጽኡ ነገሥት አምታ።	አቤቱ ይህንም ለእኛ የሰራኸውን እጽናው በኢየሩሳሌም ሰለሰው ምቅደሱህ ነገሰታት እጅ መንሻን ለአንተ ያመጣሉ
7	መዝ 73-16	አንተ ፈጠርከ ፀሐየ ወወርታ ወአንተ ገበርከ አድባረ ወምድረ ኩሎ ክረምተ ወሐጋየ ዘአንተ ፈጠርከ።	አንተ ፀሐዩንና ጨረቃውን አዘጋጀህ አንተ የምድርን ዳርቻ ሁሉ ሠራህ በጋንም ክረምትንም አንተ አደረግከ
8	መዝ 127-2	ፍሬ ግግከ ተሴሰይ ብፀዕ አንተ ወሠናይ ለከ ብእሲትከ ከመ ወይን ሥሙር ውስተ ጸርሐ ቤትከ።	የድካምህን ፍሬ ትመገባለህ ምስጉን ነህ መልካምም ይሆንልሃል ሚስትህ በቤትህ አልፍኝ ውስጥ እንድሚያፈራ ወይን ናት
9	መዝ 102-14	ተዘከር እግዚአ ከመ መሬት ንሕነ ወሰብእሰ ከመ ሣዕር መዋዕሊሁ ወከመ ጽጌ ገዳም ከግሁ ይፈረ።	አቤቱ እኛ አፈር እንደ ሆንን አሰብ ሰውስ ዘመኑ እንደ ሣር ነው እንደ ዱር አባባ እንዲሁ ያብባል
10	መዝ 91-12	ጻድቅሰ ከመ በቀልት ይፈረ ወይበዝጎ ከመ ዘግባ ዘሊባኖሰ ትኩላን እሙንቱ ውስተ ቤተእግዚአብሔር።	ጻድቅ እንደ ዘንባባ ያፈራል እንደ ሊባኖሰ ዝግባም ያድታል በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል
11	መዝ 1-3	ወይከውን ከመ ዕፀ አንተ ትክልት ነበሙሐዘ እንተ ትሁብ ፍራሃ በበጊዜሃ ወቁጽላኒ ኢይትነገፍ።	እርሱ በውጋ ፈሳሾች ዳር እንደ ተተክለች ፍሬዋን በየጊዜዋ እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ይሆናል
12	መዝ 79-8	በፀደ ወይን አፈለሰከ እምግብጽ ሰደድከ አሕዛብ ወተከልከ ኪያሃ ወዲሕከ ፍኖተ ቅድሜሃ።	ከግብጽ የወይን ግንድ አምጣህ እሕዛብን አባረርህ እርሰዋንም ተክልህ በፊትዋም ሰፍራን አዘጋጀህ
13	መዝ 78-8	ኢትዝክር ለነ አበሳነ ዘተካት ፍጡነ ይርከበነ ሣህልከ እግዚአ እስመ ተመንደብነ ፈድፋደ።	የቀደመው በደላችንን አታሰብብን ምሕረትህ በቶሎ ታግንን እጅግ ተቸግረናልና

14	መዝ 134-6	ኩሎ ዘፈቀደ ገብረእግዚአብሔር በሰማይነ ወበ ምድርነ በባሕርነ ወበኩሎ ቀላደት።	በሰማይና በምድር በባሕርና በጥልቅች ሁሉ እግዚአብሔር የወደደውን ሁሉ አደረገ
15	መዝ 33-5	ቅረቡ ገቡሁ ወያበርሁ ለክሙ ወኢይትጎፈር ገጽክሙ ዝንቱ ነዳይ ጸርሐ ወእግዚአብሔር ሰምዖ።	ወደ አርሱ ቅረቡ ያበራላችሁማል ፈታችሁም አያፍርም ይህ ችግረኛ ጫኸ እግዚአብሔርም ሰማው
16	መዝ 4-2	ደቂቀ ዕጻለ እመሕያው እስከ ማዕዘኑ ለምንት ታፈቅሩ ከንቶ ወተሐሱ ሐሰተ አእምሩ ከመ ተሰብሐ እግዚአብሔር በጻድቁ።	እናንተ የሰው ልጆች እስከ መቼ ድረስ ልባችሁን ታከብዳላችሁ? ከንቱ ነገርን ለምንት ወዳላችሁ? ሃሰትንም ለምንት ሻላችሁ? እግዚአብሔር በጻድቁ እንደ ተገለጠ እውቁ
17	መዝ 131-15	ለነዳደነሃነ አጸግቦሙ እክለ ወለካህናቲሃነ አለብሰሙ ሕይወተ ወጻድቃነሃነ ትፍሥሕተ ይትፌሥሐ።	ድሆችዋንም እንጀራ አጠግባለሁ ካህናቶችዋንም ደገነንትን አለብሳችሁ ትዳላችሁትዋም እጅግ ደስ ይላችሁልኩ
18	መዝ 143-7	ፈኑ እደክ እምአርያም አድጎነኒ ወባልሐኒ እማይ ብዙጎ ወእምእደሆሙ ለደቂቀ ነኪር።	እጅህን ከአርያም ላክ አድጎኝም ከብዙ ውሆች ከባእድ ልጆች አስጥለኝ
19	መዝ 42-3	ፈኑ ብርሃነክ ወጸድቀክ እማንቱ ይምርላኒ ወይሰዳኒ ደብረመቅደስክ ወውስተ አብያቲክ እግዚአ።	ብርሃንህንና እውነትህን ላክ እነርሱም ይምሩኝ ወድ ቅድስናህ ተራራና ወደ ማደሪያህ ይውሰዱኝ
20	መዝ 79-1	ኖላዊሆሙ ለአሥራኤል አጽምዕ ዘይርዕዮሙ ከመ አባገዐ ዮሴፍ ዘይነብር ላዕለ ኪሩቤል አስተርአዮ።	ዮሴፍን እንደ መንጋ የምትመራ የአሥራኤል ጠባቂ ሆይ አድምጥ በኪሩቤል ላይ የምትቀምጥ ተገለጥ
21	መዝ 88-27	ወአነሂ በኩርየ እራሰዮ ወልዑል ውአቱ እምነገሥተ ምድር ወለዓለም አዕቅብ ሎቱ ሣህልዮ።	እኔም ደግሞ በኩራ አደርገዋለሁ ከምድር ነገሥታትም ከፍ ይላል በዘላለም ምስረቱን ለእርሱ አጠብቃለሁ
22	መዝ 131-6	ናሁ ሰማዕናሁ በኤፍራታ ወረከብናሁ ውስተ ለመ ገዳም ንብውእ አንከሰ ውስተ አብያቲሁለእግዚአብሔር	እነሆ በኤፍራታ ሰማነው በዳር ውስጥም አገኘነው ወደ ማደሪያዎቹ አገገባለን
23	መዝ 83-6	እስመ መምህረ ሕግ ይሁብ በረከተ ወየሐውር አምኃይል ውስተ ኃይል ወያስተርኢ አምላክ አማልክት በጽዮን።	የሕግ መምህር በረከተን ይሰማልና ከኃይል ወደ ኃይል ይሄዳሉ የአማልክት አምላክ በጽዮን ይታያል
24	መዝ 117-27	እግዚአብሔር እግዚአ አስተርአዮ ለነ ግብሩ በዐለ በትፍሥሕት በጎበአለያስተሐምምዎ እስከ አቅርጎቲሁ ለምሥዋዕ።	እግዚአብሔር አምላክ ነው ለእኛም በራልን እስከ መሥውያው ቀንዶች ድረስ የበአሉን መሥዋዕት በገመድ አሰሩት
25	መዝ 47-8	በከመ ሰማዕነ ከማሁ ርኢነ በሀገረ እግዚአ ኃያላን በሀገረ አምላክነ እግዚአብሔር ሣረራ ለዓለም።	እንደሰማን እንዲሁ አዮን በሰራዊት ጌታ ከተማ በአምላክችን ከተማ እግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል
26	መዝ 88-7	እግዚአብሔር ስቡሕ በምክረ ቅዱሳን ዐቢይ ወግሩም ዲባ ኩሎሙ እለ ዐውዱ እግዚአ አምላክ ኃያላን መኑ ከማከ።	በቅዱሳን ምክር እግዚአብሔር ክቡር ነው በዙርያው ባሉት ሁሉ ላይ ታላቅና ግሩምነው አቤቱ የሰራዊት አምላክ እንደአንተ ያለማንነው?

27	መዝ 147-1	ትሴብሐ ኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር ወሰብሐዬ ለአምላክኪ ጽዮን እስመ አጽንዖ መናሥግተ ጥኃትኪ	ኢየሩሳሌም ሆይ እግዚአብሔርን አመሰግኚ ጽዮንም ሆይ ለአምላክሽ አልል በይ የደጃችሽን መወርወርያ አጽንቶአልና
28	መዝ 46-3	አግረረ ለነ አሕዛብ ወሕዝበ ታሕተ እገረነ ወጎረዮነ ሎቱ ለርሰቱ ሥኖ ለያዕቆብ ዘአፍቀረ።	አሕዛብን ከእኛ በታች ወገኖችንም ከእግራችን በታች አስገዛልን ለርሰቱ እኛን መረጠን የወደደውን የያዕቆብን ውበት
29	መዝ 2-11	ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሃት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ አጽንዕዎ ለጥበብ ከመ ኢይትመዕዕ አግዚአ።	ለእግዚአብሔር በፍርሃት ተዘዙ በረዓድም ደስ ይበላችሁ ተግላጹን ተቀበሉ ጌታ እንዳይቆጣ
30	መዝ 95-5	እግዚአብሔርሰ ሰማያተ ገብረ አሚን ወሠናይት ቅድሚሁ ቅድሳት ወዕበዩ ሰብሐት ውስተ መቅደሱ።	እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ሠራ ምስጋናና ውበት በራቱ ቅዱስነትና ግርማ በመቅደሱ ውስጥ ናቸው
31	መዝ 68-9	እስመ ቅንዕተ ቤትክ በልዑኒ ትዕይርቶሙ ለእለ ይትዓዮሩከ ወድቀ ላዕሌዩ ወቀጻዕክዋ በጾም ለነፍሰዩ።	የቤጥ ቅንዓት በልታኛለችና የሚሰድቡህም ስድብ በላዩ ወድቆአልና ነፍሴን በጾም አስመረርሁአት
32	መዝ 40-3	እግዚአብሔር ይረድኦ ውስተ ዐራተ ሕማሙ ወይመይጥ ሎቱ ኮሎ ምስካቤሁ እምደዌሁ አንሰ እቤ እግዚአ ተሣሃለኒ።	እግዚአብሔር በደዌው አልጋ ሳስ ይረዳዋል መኝታውን ሁሉ በሸታው ጊዜ ያነጥፍለታል እኔስ፦ አቤቱ ማረኝ
33	መዝ 49-2	እግዚአብሔርሰ ገሃድ ይምጽእ ወአምላክነሂ ኢያረምም አሳት ይነድድ ቅድሜሁ።	እግዚአብሔር ግልጥ ሆኖ ይመጣል አምላካችን ይመጣል ዝምም አይልም አሳት በራቱ ይቃጠላል
34	መዝ 39-8	ከመ እንግር ፈቃደክ መከርኩ አምላኪዩ ወሕግከኒ በማዕከለ ከርሥዩ ዜኖኩ ጽድቀክ በማጎበር ዐቢይ።	አምላኬ ሆይ ፈቃድህን ለማድረግ ወደድሁ ሕግህም በልሴ ውስጥ ነው በታላቅ ጉባኤ ጽድቅን አወራሁ
35	መዝ 16-3	ሐውጽከኒ ሌሊተ ወፈተንኮ ለልብዩ አመክርከኒ ወኢተረክበ ዓመጻ በላዕሌዩ ከመ ኢይንብብ አፋዩ ግብረ ዕጻለአመሕደው።	ልቤን ፈተንኸው በሌሊትም ገብኝኸኝ ፈተንኸኝ ምንም አላገኘክብኝም የሰውን ሥራ አፈ እንዳይናገር ፈቃድ ነው
36	መዝ 80-3	ንፍሐ ቀርነ በሰለተ ሠርቅ በአምርት ዕለት በዓልን እስመ ሥርዓቱ ለእስራኤል ውእቱ።	በመባቻ ቀን በከፍተኛው በዓላችን ቀን መለከትን ንፋ ለእስራኤል ሥርዓቱ ነውና
37	መዝ 117-26	ቡሩክ ዘይመጽእ በሰመ እግዚአብሔር ባረክናክሙ እምቤተ እግዚአብሔር እግዚአብሔር እግዚአ አስተርአዩ ለነ።	በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው ከእግዚአብሔር ቤት መረቅናችሁ እግዚአብሔር አምላክ ነው ለእኛም አበራልን
38	መዝ 121-1	ተፈሣሕኩ እስመ ይቤሉኒ ቤተእግዚአብሔር ነሐውር ወቆማ እገረነ ውስተ አዕገድኪ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌምስ ሕንፀት ከመ ሀገር።	ወደ እግዚአብሔር ቤትእንሂድባሉኝግዜይሰአለኝ ኢየሩሳሌም ሆይ እግርቻችን በአደባባይሸቆሙ ኢየሩሳሌምስ እርስ በርስዋ እንደተጠገጠች ከተማ ተሰርታለች
39	መዝ 147-1	ትሴብሐ ኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር ወሰብሐዬ ለአምላክኪ ጽዮን እስመ አጽንዖ መናሥግተ ጥኃትኪ።	ኢየሩሳሌም ሆይ እግዚአብሔርን አመሰግኝ ጽዮንም ሆይ ለአምላክሽ አልል በይ የደጃችሽን መወርወርያ አጽንቶአልና

40	መዝ 117-27	ግበሩ በዓለ በትሥፍሕት በኅብ እለደስተሐምምዎ እስከ አቅርግቲሁ ለምሥዋዕ አምላኪያ አንተ አገኒ ለክ።	እስከ መሠዊያ ቀንዶች ድረስ የበዓሉን መሥዋዕት በገመድ እስሩት አንተ አምላኪ ነህ ከፍ ከፍ አደርግለሁ
41	መዝ 67-34	ሀቡ አኩቲተ ለእግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ዐቢይ ስብሐቲሁ ወኃይሉሂ እስከ ደመናት።	ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጡ ግርግራው በእስራኤል ላይ ኃይሉም በደመናት ላይ ነው
42	መዝ 9-11	ዘምሩ ለእግዚአብሔር ዘየጎድር ውስተ ጸዮን ወንግርዎሙ ለአሕዛብ ምግባር እስመ ተዘከረ ዘይትጎሠሥ ደሞሙ።	በጸዮን ለጫናር ለእግዚአብሔር ዘምሩ በአሕዛብም መካከል አደራረጉን ንገሩ ደግሞውን የሚመራመር እርሱ አስባልና
43	መዝ 8-2	እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሎክ ስብሐተ በእንተ ጸላጊ ከመ ትንሥቶ ለጸላጊ ወለገፋጂ።	ከሕፃናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ፤ ስለጠላትህ ጠላትንና ቁመኛን ለማጥፋት
44	መዝ 49-1	እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዐረብ ወእምጸዮን ሥነ ስብሐቲሁ እግዚአብሔርሰ ገሃዶ ይመጽእ።	ከፀሐይም መውጫጀምርእስከመግቢያዎድረሰ... ከክብሩ ውበት ከጸዮን እግዚአብሔር ግልጥ ሆኖ ይመጣል።
45	መዝ 80-3	ንፍሐ ቀርነ በዕለተ ሠርቅ በእምርት ዕለት በዓልነ እስመ ሥርዓቱ ለእስራኤል ውስቱ።	በመባቻ ቀን በከፍተኛው በዓላችን ቀን መለከትን ንፋ ለእስራኤል ሥርዓቱ ነውና።
46	መዝ 8-2	እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሎክ ስብሐተ በእንተ ጸላጊ ከመ ትንሥቶ ለጸላጊ ወለገፋጂ።	ከሕፃናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ፤ ስለጠላትህ ጠላትንና ቁመኛን ለማጥፋት
47	መዝ 3-5	አንሰ ሰከብኩ ወኖምኩ ወተንሣእኩ እስመእግዚአብሔር አንሥኢ ኢይፈርህ እምአክላፈ አሕዛብ።	እኔ ተኛሁ አንቀላፋሁም እግዚአብሔርም ደግግኛልና ነቃሁ ከሚከብቡኝ ከአካላፍ ሕዝብ አልፈራም።
48	መዝ 77-65	ወተንሥእ እግዚአብሔር ከመዘንቃህ እምንጥም ወከመ ኃይል ወጎዳግ ወይን ወቀተለ ጸር በድጎራሁ።	እግዚአብሔርም ከእንቅልፍ እንደሚገቃ ተነሣ የወይን ሰካር እንደ ተወውእንደ ኃያልም ሰው ጠላቶቼንም በኃላቸው መታ።
49	መዝ 117-24	ዛቲ ዕለት እንተ ገብረ እግዚአብሔር ንትፈሣህ ወንትሐሠይ ባቲ ኦእግዚአ ክድጎንሶ።	እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት ሐሣትን እናድርግ በእርስዋም ደስ ይበለን አቤቱ አባክህ አሁን አድን።
50	መዝ 67-1	ይትነሣእ እግዚአብሔር ወይዘረወ ፀሩ ወይጉዮዩ ጸላዕቱ እምቅድመ ገዱ ከመ የሐልቅ ጢስ ከማሁ የሐልቁ።	እግዚአብሔር ይነሣ ጠላቶቼም ይበተኑ የሚጠሉትም ከፊቱ ይሸኹ ጢስ እንደሚበንን እንዲሁ ይባኑ።
51	መዝ 112-3	እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዐረብ ይትኦኩት ስሙ ለእግዚአብሔር ልዑል እግዚአብሔር መልዕልተ ከሱ አሕዛብ።	ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያውድረሰ የእግዚአብሔር ስም ይመሰገን እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍተኛ ነው
52	መዝ 11-5	ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እራሴ መድኃኒተ ወአገህድ ቦቱ ቃለ እግዚአብሔር ቃል ንጹሕ።	እግዚአብሔር- አሁን እነሣለሁ ይላል መድኃኒትን አደርጋለሁ በላዩም እገልጻለሁ... የእግዚአብሔር ቃላት የነጹ ቃላት ናቸው።

53	መዝ 3-5	አንሰ ሰከብኩ ውኆምኩ ወተንሣእኩ እስመ እግዚአብሔር አንሥኢ ኢይፈርሀ አምአኦላፍ አከዛብ።	እኔ ተኛሁ አንቀላፋሁም እግዚአብሔርም ደግፎኛልና ነቃሁ ከግዚብብኝ ከአኦላፍ ሕዝብ አልፈራም።
54	መዝ 77-29	በልፁ ወጸግቡ ጥቀ ወወሀሦሙ ለፍትወቶሙ ወኢያኅጥያሙ እምዘፈቀዱ	በሉ አጅግም ጠገቡ ምቹታቸውንም ሰጣቸው ከወደዱትም አላሳጣቸውም።
55	መዝ 106-16	እስመ ሰበረ ኅኃተ ብርት ወቀጥቀጠ መናሥግተ ዘኃፂን ወተወክፎሙ እምፍኖተ ጌጋዮሙ።	የናሱን ደጆች ሰብርአልና የብረቱንም መወርወሪያ ቆርጠአልና... ከጥፋታቸውም አዳናቸው።
56	መዝ 46-5	ዐረገ እግዚአብሔር በይባቤ ወእግዚእነ በታለ ቀርን ዘምኑ ለአምላክነ ዘምኑ።	አምላክ በአልልታ እግዚአብሔር በመለከት ድምፅ ዐረገ ዘምኑ ለአምላካችን ዘምኑ።
57	መዝ 67-18	ዐረገ ውስተ አርድም ሄዋወክ ሄዋ ወወሀብክ ጸጋኑ ለዕጻለ እመሕያው እስመ ይክሄዱ ከመ ይገድሩ።	ወደላይ ዓረግህ ምርኮን ማረክህ ሰጠታንም ለሰዎች ሰጠህ ደግሞም ለዓመፀኞች በዚያ ያድሩ ዘንድ።
58	መዝ 50-10	ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግዚአ መንፈስ ርቱዕ ሐድስ ውስተ ከርሥዮ ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ።	አቤቱ ንጹሐ ልብን ፍጠርልኝ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ ከፊትህ አትጣለኝ።
59	መዝ 50-11	ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ። ወመንፈስክ ቅዱስ ኢታውፀኦ እምላዕሌዮ ዕሥዮኒ ፍሥሐ ወአድኅኖተከ።	ከፊትህ አትጣለኝ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ የማዳንህን ደስታ ሰጠኝ።
60	መዝ 50-12	ወበመንፈስ አዚዝ አጽንፀኒ ከመ እምሐሮሙ ለኃጥኣን ፍኖተክ ወረሢዓን ይትመዮጡ ኀቤከ።	በእሽታ መንፈስም ደግፈኝ ለሕግ ተላላፎች መንገድህን አስተምራለሁ ኃጢአተኞቻችሁ ወደ አንተ ይመለሳሉ።
61	መዝ 67-17	ሠረገላቲሁ ለእግዚአብሔር ምዕልፊተ አዕላፍ ፍሡሐን እግዚአብሔር ውስቱቸን በሲና መቅደሱ ዐረገ ውስተ አርድም ሄዋወክ ሄዋ።	የእግዚአብሔር ሰረገላዎች የብዙ ብዙሽህናቸው ጌታ በመቅደሱ በሲና በመካከላቸው ነው ወደላይ ዓረግህ ምርኮን ማረክህ።
62	መዝ 83-6	እስመ መምህረ ሕግ ይሁብ በረከተ ወየሐውር አምኃይል ውስተ ኃይል ወያስተርኢ አምላክ አማልክት በጽዮን።	የሕግ መምህር በረከትን ይሰጣልና ከኃይል ወደ ኃይል ይሄዳሉ የአማልክት አምላክ በጽዮን ይታያል።
63	መዝ 85-15	አንተስ እግዚአ መሐረ ወመስተሣህል ርኅቀ መዓት ወብዙዮ ምሕረት ወጻድቅ ነጻር ላዕሌዮ ወተሣሃለኒ።	አቤቱ አንተ ግን መሐረና ርኅቀኅን አምላክ ነህ መዓትህ የራቀ ምሕረትህም እውነትህም የበዛ ወደ እኔ ተመልክት ማረኝም።
64	መዝ 73-16	አንተ ፈጠርክ ፀሐዮ ወወርኅ ወአንተ ገበርክ አድባረ ወምድረ ከሱ ክረምተ ወሐጋዮ ዘአንተ ፈጠርክ።	አንተ ፀሐዮንና ጨረቃውን አዘጋጀህ አንተ የምድርን ዳርቻ ሁሉ ሠራህ በኃገም ክረምትንም አንተ አደረግህ።
65	መዝ 146-8	ዘይገለብቦ ለሰማይ በደመና ወያስተደሉ ክረምተ ለምድር ዘያቡቆል ሣዕረ ውስተ አድባር።	ሰማዩን በደመናት ይሸፍናል ለምድርም ዝናብን ያዘጋጃል ሣርን በተራሮች ላይ ያባቅላል።

66	መዝ 64-10	አርውዮ ለትሰሚሃ ወአሥምሮ ለማዕረራ ወበነጠብጣብክ ትበቁል ተፈሢሳ።	ትልምዋን ታረካለህ ቦዩዋንም ታሰትካላለህ በነጠብጣብታለሰልሳታለህ፤ቃደዋንምትባርካለህ
67	መዝ 18-3	አልቦ ነገር ወአልቦ ነቢ.ተሰምዐ ቃሎሙ ውሰተ ኮሱ ምድር ወፅኦ ነገርሙ ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢ.ሮሙ	ነገርየለም መናገርምየለም ድምፃቸውም አይሰማም ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ወጣ።
68	መዝ 103-14	ዘያቦቁል ሣዕረ ለእንሰሳ ወሐመልማለ ለቅኔ ዕጓለ አመሕያው ከመ ያውፅእ እክለ አምድር።	እንጀራን ከምድር ያወጣ ዘንድ ለምለሙን ለሰው ልጆች ጥቅም ሣርንም ለእንሰሳ ያሰቅላል።
69	መዝ 76-17	ቃለ ወሀቡ ደመናት አከፃክ ይወፅኡ ቃለ ነጎድጓድክ በሠረገላት አስተርአዩ መባርትቲሁ ለዓለም።	ደመናች ድምፅን ሰጡ ፍላጻችሁም ወጡ የነጎድጓድህ ድምፅ በዐውሎ ነበረ መብረቆች ለዓለም አበሩ።
70	መዝ 134-7	ያዐርግ ደመናት እምአጽናፈ ምድር ወጎብረ መብረቅ ለጊዜ ዝናም ዘያወፅኦሙ ለነፋሳት እመዛግብቲሆሙ።	ከምድር ዳር ደመናትን ያወጣል በዝናብ ጊዜ መብረቅን አደረገ ነፋሳትንም ከመዛግብቱ ያወጣል።
71	መዝ 64-9	ሐወጽካ ለምድር ወአርወይካ ወአብዛኅቱ ለብዕላ ፈለገ እግዚአብሔር ምሉዕ ማያተ።	ምድርን ጎበኘች አጠጣሃትም ብልጥናዋንም እጅግ አሰዛህ የእግዚአብሔር ወንዝ ውኃን የተመላ ነው።
72	መዝ 86-5	እምነ ጽዮን ይብል ሰብእ ወብእሲ ተወልደ በውስቴታ ወውእቱ ልዑል ሣረራ።	ሰው እናታችን ጽዮን ይላል በውስጥም ሰው ተወለደ እርሱ ራሱም ልዑል መሠረታት።
73	መዝ 135-25	ዘይሁብ ሲሳዩ ለኮሱ ዘሥጋ እስመ ለዓለም ምሕረቱ ግነዩ ለአምላክ ሰማይ።	ለሥጋ ሁሉ ምግብን የግሰጥ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና የሰማይን አምላክ አመሰግኑ።
74	መዝ 144-15	ዓይነ ኮሱ ነፍስ ይሴፎ ኪያክ አንተ ትሁሶሙ ሲሳዩሙ በጊዜሁ ትሰፍሕ የማነክ ወታጸግብ ለኮሱ እንሰሳ ዘበሥርዓትክ።	የሁሉ ዓይን አንተን ተሰፋ ያደርጋል አንተም ምግባቸውን በየጊዜው ትሰማቸዋለህ አንተ እጅህን ትከፍታለህ ሕይወት ላለውም ሁሉ መልካምን ታጠግባለህ።
75	መዝ 146-8	ወሐመልማለ ለቅኔ ዕጓለ አመሕያው ዘይሁሶሙ ሲሳዩሙ ለእንሰሳ ወለዕጓለ ቋፃት እለ ይጼውዕም።	ለምለሙንም ለሰው ልጆች ጥቅም ሰሚጠሩት ለቁራዎች ጫጩቶች ለእንሰሶችም ምግባቸውን ይሰጣል።
76	መዝ 5-2	እስመ ኅቤክ እጸሊ እግዚአ በጸባሕ ስምዐኒ ቃልዩ በጸባሕ እቅውም ቅድሚክ ወአስተርኢ ለከ።	እቤቱ ወደ አንተ እጸልያለሁና በማለጻ ድምጺን ትሰማለህ በማለጻ በፊትህ እቆማለሁ፤ አጠብቃለሁም።
77	መዝ 49-2	እግዚአብሔርሰ ገሃድ ይምጽእ ወአምላክነሂ ኢያረምም እሳት ይነድድ ቅድሚሁ።	እግዚአብሔር ግልጥ ሆኖ ይመጣል አምላካችን ይመጣል ዝምም አይልም እሳት በፊቱ ይቃጠላል